

948365

PRODUKT

CZYLI

OBJAŚNIENIE SPRAWY

Schmość Nieży Kartuzow Berekkich.

z W. J. P. Alexandrem Brzostowskim Starostą Łdzitowskim —

Trzy w sobie pryncypalne zawiera obiekta:

Pierwszy: Ze Ostrow, Zaiamie, Sokołow, był dziedzicznym Folwarkiem żyjących w swoim czasie Hamszeiow, zastawiony z czasem Wasilowi Tyszkiewiczowi Woiewoźcie Podlaskiemu, później przedany na Dziedzictwo Leonowi Sapiezie.

Drugi: Ze przez Sapiehę Dokumentem Funduszowym in forma juris sporządzonym, jest nadany ex pio zelo XX. Kartuzom na wieczne czasy.

Trzeci: Ze Extensya tego Folwarku pewnemi Uroczyiskami odznaczona, należąc się do Klasztoru Berekkiego vigore Funduszu, jest na Skupie, i chociaż przez półtrzecia już blisko wieku pod Prawem Zastawnym eksytuje, niknąć atoli, i być nieczyią (prócz XXży Kartuzow) niemoże własnością.

Widzieć to wszystko przez szczeguły:

Mikołaj Hamszey czyli Hamszejewicz Dziedzic Dóbr Berezy z Attynencyami, do których i Ostrow, Zaiamie, Sokołow należał granicząc przez pozycją Dóbr tych, z Dobrami J. K. Mei Zdzitowskiemi, gdy w niejakiem czasie począł doświadczać krzywdy od Janowej Mikołajewiczowej Marszałkowej J. K. Mei Possefsorki Dóbr Zdzitowa Dyplomatycznej, mianowicie Intruzji do Sokołowa, przymuszonym został udać się do Króla z Prozbą: aby ten Monarcha Listem swym Upominalnym zabronił Marszałkowej wyzuwać go z odwieczney Sokołowa Possefsyi.

Zygmunt Król Polski przychylił się Łaskawie do łusznay Prozby Mikołaja Hamszeia, i Listem upominalnym Tyszkiewiczowej Intruzją odwracając od Ostrowia Sokołowa jako dziedzicznej odwieczney Hamszejowskiej własności; Prawem jay czynić tylko z Hamszeiem, jeśli by jaką miała do niego pretensją, zalecił.

1527. dnia 27. 7bra List Upominalny od Zygmona Króla Polskiego do Marszałkowej na Prozbę Mikołaja Hamszejewicza.

Listem tym cofnął Król przemoc Marszałkowej od Hamszejewicza, Dziedzictwo Sokołowa mu zatwierdził, i spokojnie jego zabezpieczył, tak: że ciągała przez lat kilkadziesiąt Possefsya w pomienionym Ostrowie, przez nikogo irytowaną niebyła.

Następcy Mikołaja Hamszeja odziedziczyli Dobra Berezę cum attinentiis przez spadek wespół z innemi Dobrami, które później przyszły pod rozdział między Pawła i Jana Mikołajewiczów

A

BIBLIOTHECA
VNIV. IACELL.
CRACOVENSIS

948365

IV

Hamszejow—Między czym Paweł Hamszey z Bratem swym Janem Dworzec pomieniony Zaiamie z Przerobkami na Uroczyszczu Sokołowie, z Lasami, Borami & id genus Wasilowi Tyszkiewiczowi Woiewodzie Podlaskiemu za sumę 50. kop Groszy liczby Litewskiej zastawił, i granicę tego Folwarku z przynależnościami dokładnie w Prawie Zastawnym opisawszy, Exempcyą onego Bratu swojemu Janowi Hamszeiowi zawarował, i zrzekł się mu schedy swojej, — w Dowod czego

1561. Miesiąca Januar: 30. dnia od Pawła Hamszeja Janowi Hamszejowi po Rusku napisany, z kopia Polską — O takowey Zastawie poświadczający, czterema Pieczęciami Pieczętarzy Authoryzowany List składa się.

Zastawna ta Possefsya była w ciągłym dzierżeniu Tyszkiewiczowskim, aż do Ru 1590. a temuż Jan Pawłowicz Hamszey współ z Maryanem Łoknickim zostawszy Sukcesorami po Janie i Pawle Mikołajewiczach Hamszeiach wszystkich Dobr — Pozwali przed Sąd Ziemski Brzeski Wasilową Tyszkiewiczową Woiewodzinę Smoleńską o Exempcyą Folwarku Sokołowa, akordując dla niej powrót summy 50. kop Groszy Litt: — Świadczy o tym

1590. Mśca Xbra 22. dnia od Hamszeja i Łoknickiego po Woiewodzinę Tyszkiewiczową wyniesiony Pozew.

Za tym Pozwem niedokończony został proceder z Woiewodziną Smoleńską Tyszkiewiczową, a w tym czasie Alexandra Wasilowna Tyszkiewiczowna dostała się w zamęcie Mikołajowi Jurgiewiczowi Jazłowskiemu Staroście Sniatyńskiemu, przy której Dobra Zdzitow w dzierżawę i Folwark Zastawny Sokołow w Possefsyą przyszedł.

Za zmianą więc Possefsora, nowy przez Hamszeia i Łoknickiego rozpoczęty o Exempcyą Proceder — do którego krok zwyczajny jest uczyniony przez wyniesiony do Ziemstwa Brzeskiego Pozew — Który

1593. Roku Mśca Maja 1. dnia podany składa się.

Za Pozwem tym przypadła sprawa w Ziemstwie Brzeskim, gdzie Starosta Sniatyński Jazłowski miał się nieścannie — Kuczemu

1593. Mśca Junii 7. dnia Dekret nieścanny składa się.

Uplynęło lat dwadzieścia kilka, i w tym przeciągu Lew Sapieha Kanclerz W. X. Litt: został znaczney części Dobr Berezy Dziedzicem, gdy tym czasem Franciszek Umiastowski z Żoną swoją Maryną Łoknicką pewną w tych Dobrach Posydywał schedę, a Jan Mielefzko Kasztelan Smoleński był Dzierżawcą Dobr Krolewskich Zdzitowa.

Oni tedy mając pokrzywdzenie w granicach od Mielezki, udali się z Prośbą do Króla o wyznaczenie Kommissyi, na którą uzyskane w Roku

1620. Mśca Augusta 7. dnia jeden, a tegoż Roku Augusta 17. dnia drugi składają się przez Zygmunta Króla Polskiego wydane Re-skrypta, i za nimi

1620. Mśca 7bra 3. dnia przez Kommissarzy Oryginalne stronom wydane z autentyczną Wozniowską Relacyą Obwieszczenie.

w Terminie z Obwieszczenia wypadającym, Kommissarze zięchali, lecz z kontrowersyi stron poinformowawszy się, że Sapieha i Umiastowski barziej zastawną niż dyfferencyną wprowadzają na Sądzie Zjazdowym sprawę, Sąd tedy niefrasiliąc do przy-

przyzwoitego środka dania stronom sprawiedliwości, i prze-
toż ani nawet ułatwiając kwestyi względem przywłaszczenia
gruntów do dzierżawy Zdzitowskiej, czyli bliżej; niechcąc
zatrudniać długim działem około ograniczenia Ostrowia Soko-
łowa, poświadczył tylko, że Ostrow Sokołowski Wasilowi Tyskie-
wiczowi w zastawney eksystuje ad praesens Possejsyi Dzier-
żawcy Zdzitowskiego, sprawę tę do Ziemstwa Słonimskiego o-
deszał — Świadkiem tego

1620. 8bra 10. dnia Dekret Kommissarski w Sokołowie ferowany.
Wyjaśniona przez Dekret ten Zastawa, ożywiła byt swój, i na
tey w końcu stanęła pewności, że do póty trudna jey była Exem-
pcya, do póki nie jeden, lecz kilku było jey Dziedziców.
Czas ułatwił tę trudność, bo Dobra Bereza z przynależnościami i
z Folwarkiem Sokołowym przyszły do Dziedziectwa Kazimierza
Leona Sapiehi, któremu Franciszek Umiaśkowski Czesznik
Brzeski przy wydaniu Prawa wieczysto-przedażnego, sporzą-
dził Inwentarz Dóbr wyprzedanych, a pomieniając w nim gra-
nicę wybytych przez siebie Nomenklatur Folwarku Sokołowa,
jako zastawnego, Prawem dochodzić Podkanclerzemu Sapiezie
dozwolił — Czytać te wyrazy w Inwentarzu Umiaśkowskiego,
który

1649. Mśca Aprila 16. dnia sporządzony, 1676. dnia 20. Julii z
Kancellaryi Grodzkiej Słonimskiej wydany, a 1681. Ru Mśca
Julii 12. dnia w Trybunale Głównym Litw. aktykowany.
Inwentarz ten dając świadectwo o zastawie Sokołowa, i oraz wlewa-
jąc Prawo wolney onego Exempcyi, wyświeca razem granicę
od rzeczki Zyzgulanki, aż do Kołodzieżyka Chryskiego, do
którego z drugiej strony dąży granica Folwarku Sokołowa Za-
jania od Uroczyka Murwiszcz przez widzialne znaki aż do
Rospucia czyli do Rozstajnych Dróg ku Kołodzieżykowi Chry-
skiemu na Gościniec z Berezy do Bielawicz idący — Y tu już
zupełnie zamyka się Granica Folwarku Sokołowa Zajania.

Stawszy się Dziedzicem Dóbr całych Berezy Sapieha, nadał wszyt-
kie te Dobra Funduszem dla XXży Kartuzow, a opisując In-
wentarzem granicę całej cyrkumferencyi, i inkorporując do
Dóbr Funduszowych Sokołow, Prawem go dochodzić Kartuzom
dozwolił — Czytać ad casum na karcie ostatniej w wierszach
podkryślonych.

1649. Mśca 8bra 1. dnia sporządzony, 1676. Julii 22. dnia z Ksiąg
Grodzkich Słonimskich wyjęty, 1681. Mśca Julii 12. dnia
w Aktach Trybunału Głggo Litw. oblatowany Inwentarz Dóbr
Berezy cum attinentiis in extracto.

Po Funduszu tym weszli Kartuzi w Possejsyą Berezy, i Rozpo-
strzeniając Ekonomikę, rozpoczęli budować karczmy w Dzia-
dach teraz eksystującey, W. JP. Teodor Podkamer Brygardyer W.
X.L. Arędowny natenczas Dóbr Zdzitowa Possefor, budować zabro-
nił, o co XX. Kartuzi tak iego, iako też JW Sapiehę Stato-
rę Bobruyskiego Jurysdatora w Grodzie Słonimskim obma-
nifestowawszy o protekcyę do Króla Polskiego Augusta wtó-
rego udali się, składają się w tym miejscu.

1724. Apryla 12. dnia Manifest Kartuzow na Podkamera, i tegoż
Roku 8bra 31. dnia ieden, a 9bra 3. dnia drugi wtymże Ru
w Kancelaryi Grodzkiej Słonimskiej oblatowane listy upo-
mi-

minalne Królewskie do Pódkamera wydane, po których Kartuzi zbudowali karczmę bezprzeszkodnie.

Po napomnieniu Królewskim Podkamer intruzyi zaprzestał, a Possessorowie Dobr Królewskich Zdzitowa, nieczynili iey przez czas nieiaki. Kartuzi zaś nie exymowali Sokołowa niemając jeszcze w tamtym czasie zebranego na Exempcyą Kapitału, i gdy wporze późniejszey odezwali się o Exempcyą Sokołowa do Sapiehi Starosty Zdzitowskiego, który przy dzierżawie Zdzitowskiej miał razem w possessyi swej i Sokołow; On w ten czas pierwszy pozwał Kartuzow przed sąd zadworny Assessorski W Xtwa Litt: w celu zyskania Kommissyi uzurpując sobie tytuł Starostwa Sokołowskiego, i dana iest Kommissya za zgodzeniem się oboiej strony. O wyznaczeniu której daie ślad.

1748 Xbra 9. dnia Dekret Assessorski

Dekretowi temu skutek nienałompił, Komissya niewyprowadzona i poszło zatym, że Kartuzi exportowali Mandat do Assessoryi po Sapiehe Starostę Zdzitowskiego o wyznaczenie Kommissyi powtore, który

1753. Augusta 25 dnia podany, et Eorundem 27 przed Aktami Grodz: Słonimskimi zeznany składa się

Po tych Cytacyach pozwani nawzajem Kartuzi przez Starostę Zdzitowskiego, przyszli do Sądow Zadwornych, i z Aktoratu Sapiehi wyznaczona została Kommissya in satisfactionem wyżej wspomnianemu Dekretowi pierwszemu, który.

1753. 8bra 8 dnia zapadły, iest świadkiem ciągłego ograniczy procederu.

w Krótkim czasie Starostwo Zdzitowskie Piotr Sapieha Cedował Synowi swemu Janowi Sapiezie, łącząc do niego i Folwark Ziemski Sokołow, a ten odstąpił z tymże Sokołowem Brzostowskiemu Starostom Daugowskiemu, i przeistaczając tytuł Starostwa Zdzitowskiego na Sokołowskie — Jeżeli w takim nadużytym wyrazie i Przywilej exportował niewiadomo? Lecz jednak, że Brzostowski obeymując Starostwo Zdzitowskie już głośniey od Poprzedników swoich zwać się począł Starostą Sokołowskim, i Zastawny ten Folwark insimul z Starostwem Zdzitowskim do Possessyi swej obiał — Owoż XXża Kartuzi Berezcy przypatruiąc się już bliżey przygotowanemu na zatarcie swej własności zamiarowi, nieomieszkali krok Prawny dla śladu przynajmniej swoiey troskliwości uczynić; Jakoż z takich pobudek tak na JWWch Sapiehow, jako i na Brzostowskiego.

1756. Roku Miesiąca Junii 19. dnia w Aktach Ziemskich Słonimskich zapisali Manifest, i tegoż Roku Augusta 26 dnia Pozew po Sapiehow przed Sąd Zadworny Litewski exportowali, a gdy dla rozmaitych przeszkod do prozekwowania sprawy nieprzyszło zatym Pozwem, więc w późniejszym czasie pozwawizy Kartuzi Brzostowskiego przed Sąd Zadworny, zyskali w onym

1766. Februari 11. dnia Dekret dający Remisę per generalem w całej sprawie na przyszłe Sądy Zadworne Asseforyskie.

Do rozprawy tandem w następnej Kadencji nieprzyszło, aż znowu zmienia się Starosta, odstępuje Adam Brzołowski Synowi swojemu Alexandrowi Brzołowskiemu dziś procedującemu, zieżdża tandem Dworzanin Skarbowy Mikołaj Machwic do podania Starostwa w Ru 1778. Tu Kartuzi zwyczajnej niechibiają ostrożności, podają Notę Dworzaninowi informując go, że Polwark Sokołów jest Polwarkiem Ziemskim, wspierają tę swoją do niego odezwę na Liscie Pawła i Jana Mikołajewiczów Hanfzeiów, ogłaszają granicę tego Polwarku, wymiując okryślenie onej z tegoż Munimentu, lecz taki na nią jest położony warunek, lub excepcya Sokołowa w Inwentarzu Dworzanin, trudnoż o tym przynieść sądowi informacyę, kiedy JW. Starosta Brzołowski Inwentarza Podawczego przy początku Dyplomatycznej swej Starostwa Zdzitowskiego Possefysy sporządzonego komportacyą nie składa.

w Dowodzie atoli tamtoczasowej Kartuzkiej Pilności składa się teraz kopia Noty.

1778. Diebus Mai napisana, której Oryginał Dworzanina pozostawił, i przy Inwentarzu przyszedł do Archivum JW. Brzołowskiego Starosty Zdzitowskiego.

Lat trzy ledwie uszło, aż XXza Kartuzi nowego poczęli doświadcząć w Granicach Funduszowych od Starostwa Zdzitowskiego uszczuplenia, i nowych wiołencyi, bo oto w szrod Funduszowej ich Possefysy pod Karczmą Dziadowiką JP. Pachniewski Possefory Arędowny Sokołowski płot zagrodzony przez Kartuzów, odiać kazał, mieniąc go być postawionym na gruncie Zdzitowskim, i Kartuzi wizyją Woźniowską gwałtowność tę

1781. Junii 1. dnia obnieśli, którą w Extrakcie czytać.

Dopóty ciągły Proceder o popsfucie Granic — Już o przywłaszczenie Sokołowa do Starostwa Zdzitowskiego jest dowodem, że Kartuzi o Sokołów niemilczeli nigdy, i kiedy przez Dokumenta Aktorstwa swego w Sokołowie dowodzą przez Dukta, więc extensyi tego Polwarku i ubikacyi znaków Granicznych za Instrukcyą Dokumentów zgadzając je z naturalną ziemi. pozycyą wyprobują.

O to mają wyniesiony Pozew, i o to ustanowiony Proceder

Prodest J. M. Barthelme
x M. Barthelme kinu -

~~Handwritten signature~~
J. M. Barthelme

Thos. B. C. C.

1835

948365